

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.10.2021.DP

Warszawa, 14 października 2021 r.

DECYZJA nr DNR-1/33/2021

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa przewijaka niemowlęcego Sensillo Sillo-1241, kod EAN: 5903076302014, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „IKS 2” MUCHA spółka jawna z siedzibą w Mikołowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 221), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. przewijaka niemowlęcego Sensillo Sillo-1241, kod EAN: 5903076302014, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę „IKS 2” MUCHA spółka jawna z siedzibą w Mikołowie karę pieniężną w wysokości 13 000 (słownie: trzynaście tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 16 marca 2021 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Pomorski WIIH”) przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr NR.8361.388.2020.EO.MB oraz NR.8361.36.2.2021.EO.MB dotyczący przewijaka niemowlęcego Sensillo Sillo-1241 (kod EAN: 5903076302014) (dalej jako: „przewijak”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „IKS 2” MUCHA spółka jawna z siedzibą w Mikołowie.

Przewijak niemowlęcy Sensillo Sillo-1241 (kod EAN: 5903076302014) to przewijak z miękkim wypełnieniem i usztywnionym spodem, zewnętrznie pokryty szarą folią z tworzywa sztucznego. Folia zewnętrzna łączona jest przez zgrzewanie na krawędziach. Przewijak wyposażony jest w miękkie boczne zabezpieczenia oraz cztery białe nóżki z tworzywa sztucznego, przykręcane wkrętami do spodniej strony. Na górnej powierzchni przewijaka znajdują się nadruki dekoracyjne. Na etykietce dołączonej do przewijaka umieszczono m. in. następujące informacje: nazwa i oznaczenie produktu („przewijak niemowlęcy Sensillo, SILLO-1241, PT 70, NADRUK FLORAL-SZARY, kod kreskowy 5903076302014”), oznaczenie: „IKS 2 Mucha Sp.j., 43-190 Mikołów, ul. Rybnicka 9” oraz zadeklarowano, że produkt spełnia wymagania normy EN12221-1 oraz EN 12221-2.

W trakcie kontroli u dystrybutora produktu inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali przewijak ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami deklarowanej przez przedsiębiorcę normy PN-EN 12221-1+A1:2014-02 *Artykuły dla dzieci. Przewijaki niemowlęce do użytku domowego. Część 1. Wymagania bezpieczeństwa* (dalej jako: „norma”).

Próbka przewijaka została następnie przekazana do Instytutu Techniki Górniczej „KOMAG” Instytutu Badawczego Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska w Gliwicach (dalej jako: „biegły”) w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych, które wykazały, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w pkt 5.11 normy, z uwagi nieprawidłową konstrukcję barierek – w trakcie badania barierek cylinder wypadł poza powierzchnię przewijania. Ponadto, w trakcie badań stwierdzono naruszenie pkt 8 normy, polegające na nieoznakowaniu trwale produktu ostrzeżeniem „OSTRZEŻENIE. NIE

POZOSTAWIĄĆ DZIECKA BEZ OPIEKI” oraz informacją o maksymalnym wieku i masie dziecka, dla którego produkt jest przeznaczony (dla przewijaków typu 1: 12 miesięcy i do 11 kg) (sprawozdanie z badań nr 27/DLS/2021 z 20 stycznia 2021 r.).

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1 - k. 15-16 akt kontroli Pomorskiego WIIH nr NR.8361.388.2020.EO.MB; sprawozdanie z badań nr 27/DLS/2021 z 20 stycznia 2021 r. - k. 10-16 akt kontroli Mazowieckiego WIIH nr NR.8361.36.2021.EO.MB.

W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 poz. 735 i 1491) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 2 kwietnia 2021 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „IKS 2” MUCHA spółka jawna z siedzibą w Mikołowie (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa przewijaka i wyznaczył mu termin 21 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez przewijak oraz przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie przewijakiem, przekazania informacji na temat liczby produktów wprowadzonych na rynek oraz listy jego dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat liczby przewijaków posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących tego produktu.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 2 kwietnia 2021 r. - k. 8-13 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 6 maja 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że wprowadza przewijak na rynek od marca 2019 r., zakupiła łącznie 2280 sztuk, sprzedała 2265 sztuk, a na stanie magazynowym posiada 15 sztuk. Wskazała również, że nie prowadziła sprzedaży detalicznej przewijaków oraz nie otrzymała żadnych skarg, a reklamacje dotyczyły tapicerki (np. pęknięć lub przetarć). Jednocześnie przekazała listę dystrybutorów produktu, wydruk wiadomości elektronicznej rozesłanej do dystrybutorów wraz z listą odbiorców oraz wydruk ze strony internetowej zawierający ostrzeżenie o niespełnianiu wymagań bezpieczeństwa przez

przewijak. Strona postępowania zadeklarowała, że dokona zniszczenia wycofanych z rynku i posiadanych na stanie magazynowym przewijaków.

Dowód: pismo strony postępowania z 28 maja 2021 r. z załącznikami - k. 9-20 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 24 maja 2021 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania wydruków wiadomości e-mailowych skierowanych do wszystkich nabywców przewijaka, oświadczeń dystrybutorów tego produktu o nieposiadaniu przewijaka na stanie magazynowym lub faktur korygujących potwierdzających zwrot przewijaków oraz dowodów potwierdzających utylizację przewijaków. Ponadto organ nadzoru wskazał, że akceptuje treść projektu ogłoszenia zamieszczonego na stronie internetowej przez stronę postępowania.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 24 maja 2021 r. - k. 27-29 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W dniu 23 czerwca do UOKiK wpłynęło pismo datowane na dzień 9 maja 2021 r., w którym strona postępowania oświadczyła, że wiadomość e-mailowa do dystrybutorów przewijaka została wysłana za pomocą profesjonalnego systemu mailingowego, a przekazany raport zawierał adresy e-mail wszystkich odbiorców z listy. Jednocześnie strona postępowania przekazała wydruk z systemu mailingowego, 38 oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu przewijaków na stanie magazynowym oraz 2 oświadczenia przedsiębiorców o posiadaniu przewijaków wraz z fakturami korygującymi potwierdzającymi ich zwrot. Strona postępowania zadeklarowała utylizację przewijaków i przekazanie dowodów utylizacji po otrzymaniu kompletu oświadczeń od dystrybutorów.

Dowód: pismo strony postępowania z 9 maja 2021 r. z załącznikami - k. 30-75 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 28 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że wygląd podpisu złożonego pod pismem z 9 maja 2021 r. wskazuje, że jest to kopia i wezwał stronę postępowania do usunięcia braków formalnych pisma poprzez przekazanie jego oryginału lub poświadczonej kopii. Ponadto organ nadzoru wskazał, że komunikat o zagrożeniach stwarzanych przez przewijak został zamieszczony na podstronie internetowej, do

której dostęp jest niemożliwy ze strony głównej strony postępowania, zaś przedmiotowy przewijak jest w dalszym ciągu oferowany w jej sklepie internetowym. W związku z tym Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wycofania przedmiotowego przewijaka z oferty internetowej oraz zamieszczenia ogłoszenia o stwarzanym przez produkt niebezpieczeństwie na jej głównej stronie internetowej lub stronie bezpośrednio dostępnej przy użyciu linka zamieszczonego na stronie głównej.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 28 czerwca 2021 r. - k. 81-84 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 9 lipca 2021 r. strona postępowania przekazała oryginał pisma z 9 maja 2021 r. podpisany przez osobę uprawnioną do reprezentacji oraz wydruk swojej głównej strony internetowej potwierdzający zamieszczenie na niej linku prowadzącego do ogłoszenia o zagrożeniach stwarzanych przez produkt. Jednocześnie strona postępowania poinformowała, że usunęła przewijak z oferty internetowej. Strona postępowania oświadczyła, że przedmiotowy przewijak jest wytwarzany na jej zlecenie przez krajowego podwykonawcę i sygnowany nazwą marki, której jest ona właścicielem. Jednocześnie strona postępowania przekazała 31 oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu produktu na stanie magazynowym.

Dowód: pismo strony postępowania z 9 lipca 2021 r. z załącznikami - k. 86-121 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismami z 27 lipca 2021 r. Prezes UOKiK zwrócił się do 8 przedsiębiorców, którzy nabyli największą liczbę przewijaków, informując ich o zagrożeniach stwarzanych przez produkt i wzywając do złożenia oświadczeń o nieposiadaniu przewijaków na stanach magazynowych lub zwrotu posiadanych egzemplarzy do strony postępowania.

Dowód: pisma Prezesa UOKiK z 27 lipca 2021 r. - k. 131-162 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 27 lipca 2021 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania brakujących oświadczeń dystrybutorów przewijaka o nieposiadaniu produktu na stanie magazynowym lub oświadczeń o ilości posiadanych egzemplarzy wraz z fakturami korygującymi potwierdzającymi ich zwrot, a także dokumentacji potwierdzającej utylizację

zarówno egzemplarze zwróconych przez dystrybutorów, jak i posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym, ze wskazaniem liczby zniszczonych sztuk. Organ nadzoru wezwał również stronę postępowania do wyjaśnienia, na jakiej podstawie zadeklarowała zgodność przewijaka z normą EN 12221-1 oraz EN 12221-2, w szczególności, czy przed wprowadzeniem przewijaka na rynek został on poddany badaniom laboratoryjnym w oparciu o wymagania określone w tych normach, a jeżeli tak, wezwał ją do przekazania wyników tych badań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 27 lipca 2021 r. - k. 163-165 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Do UOKiK wpłynęły dwa oświadczenia z 6 sierpnia 2021 r. o nieposiadaniu przewijaków na stanach magazynowych złożone przez ich dystrybutorów.

Dowód: pisma z 6 sierpnia 2021 r. - k. 167-170 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 4 sierpnia 2021 r. strona postępowania przekazała fakturę za usługę utylizacji 39 sztuk przewijaka (w tym 24 zwróconych przez dystrybutorów). Strona postępowania oświadczyła, że deklarację zgodności przewijaków z normą potwierdziła na podstawie informacji przekazanych przez przedsiębiorcę wytwarzającego przewijaki na jej zlecenie, ogólnej wiedzy rynkowej oraz pozytywnych wynikach poprzednich kontroli przeprowadzanych przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Ponadto wraz z pismem strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu przewijaków na stanach magazynowych.

Dowód: pismo strony postępowania z 4 sierpnia 2021 r. z załącznikami - k. 172-201 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 4 sierpnia 2021 r. jeden z dystrybutorów oświadczył, że nie posiada przewijaka na stanie magazynowym.

Dowód: pismo z 4 sierpnia 2021 r. - k. 207 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 sierpnia 2021 r. strona postępowania przekazała 42 oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu przewijaków na stanach magazynowych oraz wypis z rejestru REGON potwierdzający zakończenie prowadzenia działalności gospodarczej przez jednego z dystrybutorów.

Dowód: pismo strony postępowania z 19 sierpnia 2021 r. z załącznikami - k. 209-252 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 25 sierpnia 2021 r. strona postępowania przekazała 13 oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu przewijaków na stanach magazynowych oraz 1 oświadczenie dystrybutora o posiadaniu 1 sztuki.

Dowód: pismo strony postępowania z 25 sierpnia 2021 r. z załącznikami- k. 254-272 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 11 sierpnia 2021 r. jeden z dystrybutorów oświadczył, że nie posiada przewijaka na stanie magazynowym.

Dowód: pismo z 11 sierpnia 2021 r. - k. 274 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 3 września 2021 r. strona postępowania przekazała dowody nadania zapytań do 6 dystrybutorów oraz fakturę korygującą wraz z protokołem likwidacji i zdjęciem potwierdzającym odbiór 1 przewijaka od dystrybutora i jego zniszczenie.

Dowód: pismo strony postępowania z 3 września 2021 r. z załącznikami- k. 277-287 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 16 września 2021 r. Prezes UOKiK wskazał, że uznaje działania podjęte przez stronę postępowania w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez przewijak za wystarczające oraz wezwał ją do wskazania, czy w związku z ogłoszeniem zamieszczonym na stronie internetowej otrzymała zwroty produktu od konsumentów. Jednocześnie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 16 września 2021 r. - k. 289-291 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 28 września 2021 r. strona postępowania przekazała 2 oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu przewijaków na stanach magazynowych, 2 poświadczenia odbioru zapytań przez dystrybutorów oraz 1 zwrócone zawiadomienie z adnotacją o zwrocie przesyłki ze względu na niepodjęcie w terminie przez adresata. Strona postępowania nie wniosła o umożliwienie jej zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy.

Dowód: pismo strony postępowania z 28 września 2021 r. z załącznikami- k. 294-302 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „IKS 2” MUCHA spółka jawna wprowadził przewijak niemowlęcy Sensillo Sillo-1241 (kod EAN: 5903076302014) na polski rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Na etykiecie dołączonej do produktu znajduje się kod kreskowy 5903076302014 wskazujący na stronę postępowania oraz oznaczenie: „IKS 2 Mucha Sp.j., 43-190 Mikołów, ul. Rybnicka 9”. Ponadto w toku postępowania jego strona oświadczyła, że przewijak jest wytwarzany na jej zlecenie przez krajowego podwykonawcę i sygnowany nazwą marki, której jest ona właścicielem.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1 - k. 15-16 akt kontroli Pomorskiego WIIH nr NR.8361.388.2020.EO.MB; pismo strony postępowania z 9 lipca 2021 r. z załącznikami - k. 86-121 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 12221-1+A1:2014-02 *Artykuły dla dzieci. Przewijaki niemowlęce do użytku domowego. Część 1. Wymagania bezpieczeństwa* jest normą wyżej opisanego rodzaju, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa ww. przewijaka z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanego przewijaka stanowiły wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Instytut Techniki Górniczej „KOMAG” Instytut Badawczy Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska w Gliwicach, w toku których wykazano, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w pkt 5.11 normy, z uwagi nieprawidłową konstrukcją barierek – w trakcie badania barierek cylinder wypadł bowiem poza powierzchnię przewijania, co stwarza dla dziecka ryzyko wypadnięcia z przewijaka. Ponadto w trakcie badań stwierdzono naruszenie pkt 8 normy, polegające na nieoznakowaniu trwale produktu ostrzeżeniem „OSTRZEŻENIE. NIE POZOSTAWIAĆ DZIECKA BEZ OPIEKI” oraz informacją o maksymalnym wieku i masie dziecka, dla którego produkt jest przeznaczony (dla przewijaków typu 1: 12 miesięcy i do 11 kg).

Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym

bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń, jednocześnie podjął współpracę z organem nadzoru i wycofał przewijaki z rynku, a następnie poddał je utylizacji.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że w okresie od marca 2019 r. strona postępowania wprowadziła na rynek 2265 przewijaków poprzez sprzedaż innym przedsiębiorcom. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania wycofała z rynku 25 przewijaków i zutylizowała je wraz z 15 sztukami posiadanymi na stanie magazynowym. Ponadto strona postępowania umieściła na swojej stronie internetowej komunikat o zagrożeniach stwarzanych przez produkt i możliwości jego zwrotu. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu przewijaków na stanie magazynowym lub liczbie posiadanych egzemplarzy, faktury korygujące, faktura za usługę utylizacji, protokół likwidacji, zdjęcie zniszczonego przewijaka. Ponadto, w związku z brakiem odpowiedzi na zapytania strony postępowania od niektórych dystrybutorów, Prezes UOKiK zwrócił się bezpośrednio do tych przedsiębiorców, którzy następnie złożyli oświadczenia o nieposiadaniu przewijaków, przekazując je bezpośrednio organowi nadzoru lub stronie postępowania.

Mając na względzie powyższe dowody organ nadzoru uznał, iż strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez przewijaki, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż przewijaki nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca „IKS 2” MUCHA spółka jawna z siedzibą w Mikołowie, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że niebezpieczny produkt przeznaczony był dla grupy konsumentów szczególnie chronionych, tj. małych dzieci, a zagrożenie stwarzane przez produkt zostało przez inspektorów Inspekcji Handlowej ocenione jako poważne. Okoliczność obciążającą stanowi również fakt, że wobec strony postępowania prowadzone było wcześniej postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu przeznaczonego dla małych dzieci – wózka spacerowego – zakończone wydaniem decyzji nr DNR-1/1/2020 z 9 stycznia 2021 r., w którym organ nadzoru odstąpił od wymierzenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, a odstępując od wymierzenia kary pouczył stronę postępowania, że kolejne naruszenie obowiązków wynikających z ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów

może skutkować nałożeniem kary pieniężnej. Na niekorzyść strony świadczy w tym miejscu fakt, że specjalizuje się w sprzedaży produktów dla małych dzieci, czego dowodzi profil oferty na jej stronie internetowej. Ponadto, strona wprowadziła znaczną ilość przewijaków na rynek (2265 sztuk), z czego większość znajduje się nadal w posiadaniu konsumentów (strona odebrała od dystrybutorów jedynie 25 sztuk), przez co są oni narażeni na zagrożenie stwarzane przez ten produkt.

Za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania po otrzymaniu informacji o zagrożeniach stwarzanych przez przewijaki szybko podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty i niezwłocznie skontaktowała się z dystrybutorami w celu odbioru przewijaków i ich utylizacji.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych sztuk produktu, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na zestawieniach sprzedaży przekazanych przez stronę postępowania, z których wynikało, że przewijaki sprzedawane były po cenach od 26,85 zł do 30,69 zł, a zatem średnia cena sprzedaży wyniosła 28,77 zł, w związku z czym organ nadzoru uznał, że osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 2240 sztuk (uwzględniając wycofanie i utylizację 25 sztuk) wyniosła 64 444,80 zł.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 13 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny – represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek 2265 sztuk przewijaków stwarzających poważne zagrożenie dla użytkowników – małych dzieci, zatem zasięg naruszenia był znaczny, a konsumenci zostali narażeni na zagrożenia stwarzane przez produkty, a biorąc pod uwagę fakt, że przeważająca część produktów (z rynku wycofano tylko 25 sztuk) znajduje się wciąż u konsumentów, są oni w dalszym ciągu narażeni na ryzyko związane z używaniem tego produktu. Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Strona postępowania zaprzestała co prawda naruszenia prawa i podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez przewijaki, a Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Jednak w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 i 1491), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 i 1491), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny/